

ພຣະທຳດານເຮືອນ - ເລກຫ້າສິບສອງ

ການເປີດເຜີຍບົດສະໜາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ: ນິມິດຂອງດານເຮືອນ ແລະ
ການລຸກຂຶ້ນຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ

Jeff Pippenger
2024-01-16

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກາບຣີອນໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງ "ຄວາມພິລາດຄົງສຸດທ້າຍ" ເພື່ອຢືນຢັນວັນທີ 1844 ໂດຍອີງໃສ່ພະຍານສອງປາກ. ມົນເລີເຂົ້າໃຈເລື່ອງ "ເຈດເທີອ" ໃນພຣະທຳເລວີນິຕິບົດ ບົດ 26 ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາປະຕິບັດຕໍ່ອານາຈັກຢູດາ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍໄປເຖິງຈຸດທີ່ລາວໄດ້ເຫັນຈຸດປະສົງ ແລະຄວາມສຳພັນຂອງການພິພາກສາເລື່ອງ "ເຈດເທີອ" ທີ່ມີເຫຼືອທັງອານາຈັກອົດສະຣາເອນຝ່າຍເໜືອ ແລະຝ່າຍໃຕ້. ບໍ່ແນ່ຊັດວ່າລາວເຄີຍຮັບຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ "ຄວາມພິລາດຄົງສຸດທ້າຍ" ໃນຂໍ້ 19 ຫຼື, ແມ່ນແຕ່ບໍ່ຕ້ອງສົງໄສວ່າ ໃນຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍທົ່ວໄປ ລາວໄດ້ເຫັນວ່າ "ຄວາມພິລາດ" ຄື "ເຈດເທີອ." ແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບຄວາມພິລາດຄົງສຸດທ້າຍ ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໂດຍ Palmoni ໃນປີ 1856 ແຕ່ໄດ້ຖືກປະຕິເສດໃນປີ 1863. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ່າວສານຂອງມົນເລີກ່ຽວກັບ "ເຈດເທີອ" ນັ້ນຖືກຕ້ອງ ແມ່ນແຕ່ມີຂອບເຂດຈຳກັດ.

ມົນເລີ ຈະບໍ່ອາດຮັບຮູ້ໄດ້ວ່າ ເຂົານ້ອຍຂອງໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ຍົກຂຶ້ນແລະຍົກຍ້ອງລັດທິນອກສາສະໜາ ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດຂອງດານເຮືອນບົດທີແປດ ເພາະວ່າສຳລັບມົນເລີແລ້ວ "take away" ໝາຍເຖິງພຽງແຕ່ການເອົາອອກເທົ່ານັ້ນ ໃນການບາກົດທັງສາມຄັ້ງຂອງມັນໃນພຣະທຳດານເຮືອນ. ແຕ່ຂ່າວສານຂອງລາວກ່ຽວກັບຖືກຕ້ອງຢູ່ ແມ່ນແມ່ນຈະມີຂອບເຂດຈຳກັດກໍຕາມ.

ພວກມົນເລີໃຫ້ສຳຮັດຮູ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ "ພຣະວິຫານ" ໃນຂໍ້ທີສິບເອັດ ແມ່ນພຣະວິຫານນອກຮີດໃນນະຄອນໂຣມ (The Pantheon), ແຕ່ພາສາເຮັບເຮັບແມ່ນພົ້ນຖານທີ່ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາອາໄສຢູ່. ຂ່າວສານຂອງມົນເລີໄດ້ມຸ່ງເນັ້ນໄປທີ່ໂລກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ປະຫວັດສາດທີ່ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົາຖືກເປີດຜະນຶກອອກນັ້ນ ໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນສະຫະລັດເປັນອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ແຕ່ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ມັນຍັງໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຂົາໃຫ້ເຫັນຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາເປັນອານາຈັກທີ່ຖືກໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ.

ດ້ວຍຖືກບັງຄັບໂດຍປະຫວັດສາດທີ່ພວກເຂົາດຳລົງຢູ່ ພວກເຂົາໄດ້ນຳຄຳພະຍາກອນມາປະຍຸກຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຄາດຫວັງຂອງພວກເຂົາເຖິງການສະເດັດກັບມາໃນໄມ້ຊ້າຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ຜິດຫວັງ, ແຕ່ຂ່າວສານຂອງພວກເຂົານັ້ນຖືກຕ້ອງ. ເມື່ອກາບຣີອນໃຫ້ຄຳຕີຄວາມນິມິດທັງສອງໃນຂໍ້ທີສິບຫ້າເຖິງຊາວເຈດ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມົນເລີໄດ້ຂັດຂວາງລາວໃຫ້ເຂົ້າໃຈການເປີດເຜີຍອັນກວ້າງຂວາງກວ່າກ່ຽວກັບບັນດາອານາຈັກ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໃນການສະຫຼັບທາງເພດຂອງເຂົານ້ອຍໃນຂໍ້ທີຫ້າເຖິງສິບສອງ. ພວກມົນເລີໂຮດເຫັນພຽງແຕ່ໂຣມເທົ່ານັ້ນວ່າເປັນອານາຈັກທາງໂລກອັນທີສີ່ ແລະເປັນອັນສຸດທ້າຍ ໃນຄຳຕີຄວາມຂອງກາບຣີອນ.

ແລະເຫດການກໍເກີດຂຶ້ນເມື່ອຂ້ານ້ອຍ ຄືຂ້ານ້ອຍດານເຮືອນ ໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ
ແລະສະແຫວງຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນ ແລ້ວເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ານ້ອຍ
ມີລັກສະນະປານດັ່ງມະນຸດ. ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຈາກລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງຂອງອຸ່ລ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອາໄສແລະກ່າວວ່າ, ກາບຣີເອນ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ.
ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈົ່ງເຂົ້າມາໃກ້ບ່ອນທີ່ຂ້ານ້ອຍຢືນຢູ່; ແລະເມື່ອທ່ານມາເຖິງ ຂ້ານ້ອຍກໍຍ້ານກົວ
ແລະລົມລົງໜ້າຄວາ; ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເຖິງ;
ເພາະນິມິດນັ້ນຈະເປັນຂອງເວລາອັນສົນສຸດ. ບັດນີ້ໃນຂະນະທີ່ທ່ານກຳລັງເວົ້າກັບຂ້ານ້ອຍນັ້ນ
ຂ້ານ້ອຍກຳລັງໃນການຫຼົບເລີກ ໜ້າຄວາລົງກັບພື້ນດິນ; ແຕ່ທ່ານໄດ້ເຕະຕ້ອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຕັ້ງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຢືນຂຶ້ນຕັ້ງ. ແລະທ່ານກ່າວວ່າ, ເບິ່ງແມ່, ຂ້ານ້ອຍຈະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນໃນວາລະສຸດທ້າຍແຫ່ງພຣະພິໄລດນັ້ນ; ເພາະວ່າໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້
ຈຸດຈົບນັ້ນຈະມາເຖິງ. ແກະແກ່ຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຫັນມີເຂົ້າສອງເຂົ້ານັ້ນ ຄືກະສັດທັງຫຼາຍແຫ່ງມິດຍ ແລະເປີເຊຍ.
ແລະແບບີຕາຜູ້ດຸນນັ້ນ ຄືກະສັດແຫ່ງກຣີກ; ແລະເຂົາໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງຕາຂອງມັນນັ້ນ ຄືກະສັດອົງທຳອິດ.
ບັດນີ້ເມື່ອເຂົ້ານັ້ນຖືກຫັກອອກ ແລະມີສີເຂົ້າອອກຂຶ້ນມາແທນ
ອານາຈັກສີອານາຈັກຈະຕັ້ງຂຶ້ນຈາກຊົນຊາດນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍລັດອຳນາດຂອງລາວ.
ແລະໃນຊ່ວງປາຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອບັນດາຜູ້ລະເມີດໄດ້ຕັ້ງມາດແລ້ວ
ກະສັດອົງໜຶ່ງຜູ້ມີໃບໜ້າດຮ້າຍ ແລະເຂົ້າໃຈຖອຍຄຳລັກລັບ ຈະລຸກຂຶ້ນ.
ແລະອຳນາດຂອງລາວຈະເຂັ້ມແຂງຫຼາຍ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍອຳນາດຂອງຕົນເອງ;
ແລະລາວຈະທຳລາຍຢ່າງໜ້າປະຫລາດ ແລະຈະຈະເລີນ ແລະປະຕິບັດການ
ແລະຈະທຳລາຍບັນດາຜູ້ມີອຳນາດ ແລະປະຊາຊົນບໍ່ຮູ້ສຸດ. ແລະດ້ວຍນະໂຍບາຍຂອງລາວນັ້ນເອງ
ລາວຈະເຮັດໃຫ້ໄລ່ໜຸ່ມຈະເລີນຢູ່ໃນມືຂອງລາວ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນຂຶ້ນໃນໃຈຂອງລາວ
ແລະດ້ວຍສັນຕິພາບຈະທຳລາຍຫຼາຍຄົນ:
ລາວຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານອົງປະມຸກເໜືອບັນດາເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍດ້ວຍ;
ແຕ່ລາວຈະຖືກຫັກທຳລາຍໂດຍບໍ່ແມ່ນດ້ວຍມື.
ແລະນິມິດເລື່ອງຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ; ເຫດສະນັ້ນ
ຈົ່ງປົດຜະນຶກນິມິດນັ້ນໄວ້; ເພາະມັນຈະເປັນສຳລັບຫຼາຍວັນຂ້າງໜ້າ. ແລະຂ້ານ້ອຍ ດານເອີນ
ໄດ້ອ່ອນແຮງຈົນເປັນລົມ ແລະເຈັບໄຂ້ຫຼາຍວັນ; ພາຍຫຼັງຂ້ານ້ອຍຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ
ແລະກະທຳລາຍການຂອງກະສັດ; ແລະຂ້ານ້ອຍກໍພິສິດດ້ວຍນິມິດນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈມັນ. ດານເອີນ
8:15–27.

ເຖິງແມ່ນວ່າດານເອີນໄດ້ຮັບນິມິດເລື່ອງແມ່ນ້ຳອຸໄລ (ຊຶ່ງບັດນີ້ກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການສຳເລັດຕາມ),
ໃນປະຫວັດຂອງບາບໂລນ ອານາຈັກທຳອິດຖືກລະເວນອອກຈາກນິມິດ. ມັນເຄີຍຖືກລວມໄວ້ແລ້ວເປັນຫົວຄຳ
ແລະເປັນສິ່ງໃດໃນບົດທີ່ສອງແລະບົດທີ່ຈັດ,
ແຕ່ລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງບາບໂລນທີ່ຖືກຖອນອອກແລະຖືກຟື້ນຄືນ
ໄດ້ຖືກເນັ້ນຢ່າງເດັ່ນໃນບົດທີ່ແປດ.
ເນບຸກາດເນັດຊາໄດ້ເປັນແບບຢ່າງຂອງບາດແຜຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາ
ເມື່ອທ່ານຖືກຂັບໄລ່ອອກຈາກມະນຸດເປັນເວລາ “ເຈັດວາລະ,”
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງຂອງເຈັດສິບປີເຊີງເປັນສັນຍະລັກ ທີ່ຍິ່ງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີໂຮຖືກລົມ.
ໃນດານເອີນບົດທີ່ແປດ, ບາບໂລນຖືກລົມຈາກບັນດາອານາຈັກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ
ແລະນິມິດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຊາວມິດຍແລະເປີເຊຍ (ແກະໂຕຟຼ), ຊຶ່ງຕໍ່ມາກໍຖືກຕາມດ້ວຍກຣີ (ແບັ).

ອານາຈັກຂອງອາເລັກຊານເດີ ມະຫາລາດ ໄດ້ແຕກສະລາຍອອກເປັນສີ່ອານາຈັກ
ຊຶ່ງມີອຳນາດນ້ອຍກວ່າອາເລັກຊານເດີ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ແລ້ວໃນບົດທີ່ຈັດ
ໂດຍຮູບພາບຂອງເສືອດາວທິມີສີປີກ ແລະ ສີຫົວ. ເລກສີໝາຍເຖິງທົ່ວໂລກ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍທິດເໜືອ,
ທິດຕາເວັນອອກ, ທິດໃຕ້ ແລະ ທິດຕາເວັນຕົກ. ໃນຂໍ້ທີ່ແປດຂອງບົດທີ່ແປດ,
ມີສີອັນທິດດເດັ່ນງອກຂຶ້ນໄປທາງລົມທັງສີ່ຂອງຜ້າສະຫວັນ. ໃນບົດທີ່ຈັດ
ສີປີກຂອງກຣີສອດຄ່ອງກັບລົມທັງສີ່ໃນບົດທີ່ແປດ, ແລະ
ສີຫົວຂອງກຣີສອດຄ່ອງກັບສີອັນທິດດເດັ່ນນັ້ນ. ສີຫົວ ແລະ ສີອັນທິດດເດັ່ນ

ເປັນຕົວແທນຂອງສືອານາຈັກທຣີອານາຈັກເດີມຂອງອາເລັກຊານເດີໄດ້ແຕກສະລາຍອອກເປັນ, ແລະ
ສືບຮັກສາບໍລິມະສິດເປັນຕົວແທນຂອງສືພາກເຂດແຫ່ງການແບ່ງແຍກ.
ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງປະເດັນນີ້ເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຄວນເຫັນ, ເພາະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂໍ້ຕົກລົງປະການໜຶ່ງ
ທີ່ພວກມັນເລີ່ມໄດ້ມີໄວ້ຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈແບບດັ້ງເດີມຂອງພວກໂບຣເຕສຕັນ
ກ່ຽວກັບອານາຈັກທຣີຂອງໂຣມ.

ຢູ່ເທິງຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍຕາຕະລາງຜູ້ບຸກເບີກປີ 1843 ແລະ 1850 ນັ້ນ
ມີພຽງການນຳສະເໜີຢ່າງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ສະແດງການນຳໃຊ້ຄໍາພະຍາກອນ
ແລະສິ່ງນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈຳແນກລະຫວ່າງສະຫວັດກັບບຸກຄົນສໍາຄັນທັງສີ່ ແລະສືບຮັກສາບໍລິມະສິດ.
ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະບົດບັງຄວາມຈິງທີ່ວ່າໂຣມເປັນອານາຈັກທຣີໃນຄໍາພະຍາກອນພຣະຄໍາພີ
ຊາຕານໄດ້ນຳເອົາຂໍ້ຕົກລົງໜຶ່ງເຂົ້າມາ
ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍທີ່ເທົ່າທຽມກັບຄວາມໝາຍອັນຜິດພາດຂອງສະຫວັດກັບບຸກຄົນສໍາຄັນທັງສີ່
ແລະສືບຮັກສາບໍລິມະສິດ. ຊາຕານໄດ້ຮັດເຊັນນັ້ນ ເພາະວ່າພຣະທໍາດານເຢຊູໄດ້ລະບຸຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ
ໃນພຣະທໍາດານເຢຊູນັ້ນ ມີສັນຍະລັກອັນໜຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງໂດດເດັ່ນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ.
ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຫຼັກຖານທີ່ສະຖາປະນາສັນຍະລັກນັ້ນ ຢູ່ໃນສະຫວັດກັບບຸກຄົນສໍາຄັນທັງສີ່ ແລະສືບຮັກສາບໍລິມະສິດ.
ພວກໂບຣເຕສຕັ້ງໄດ້ຍຶດຖືທັດສະນະອັນເປັນຂອງຊາຕານກ່ຽວກັບຂໍ້ຕົກລົງນີ້
ແລະຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍຕໍ່ປະຫວັດສາດຂອງມົນເລີໂຣດ
ຈົນພວກເຂົາໄດ້ອ້າງເຖິງຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນໄວ້ເທິງຕາຕະລາງ. ອຳນາດທີ່ສະຖາປະນານິມິດ "chazon"
ໃນພຣະທໍາດານເຢຊູ ຖືກລະບຸວ່າເປັນ "ພວກໂຈນບຸນໃນທຳມະກາງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ແລະພວກໂບຣເຕສຕັ້ງໄດ້
ລະບຸອຳນາດນັ້ນວ່າເປັນກະສັດຊີໂຣຍອົງໜຶ່ງໃນບັນດາກະສັດຊີໂຣຍຈຳນວນຫຼາຍທີ່ມີນາມວ່າ Antiochus
Epiphanes ແຕ່ Miller ໄດ້ລະບຸພວກເຂົາວ່າເປັນໂຣມ.

ແລະໃນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີຫຼາຍຄົນລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້;
ທັງພວກຄົນບຸນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງທ່ານຈະຍົກຕົນຂຶ້ນເພື່ອສະຖາປະນານິມິດ; ແຕ່ພວກເຂົາຈະພິນາດ.
ດານເຢຊູ 11:14.

ອັນຕົງໄວ້ຄືເປັນກະສັດອົງໜຶ່ງ ໃນລຳດັບຂອງກະສັດທັງຫຼາຍ ທີ່ສືບສາຍອອກມາຈາກອານາຈັກໜຶ່ງ
ໃນສືອານາຈັກ ທຣີອານາຈັກຂອງອາເລັກຊານເດີໄດ້ແຕກອອກເປັນ. ເຂົາເຈົ້າອ້ອມໃນຂໍ້ເກົາຂອງດານເຢຊູບົດທີ່ແບດ
ໄດ້ຕິດຕາມຫຼັກຖານຂອງອາເລັກຊານເດີ, ແລະຂໍ້ເກົາກ່າວວ່າ ຈາກອານາຈັກໜຶ່ງໃນບັນດາອານາຈັກເຫຼົ່ານັ້ນ
ເຂົາເຈົ້າອ້ອມໄດ້ບາກົດຂຶ້ນ.

ແລະຈາກໜຶ່ງໃນນັ້ນ ມີເຂົາເຈົ້າອ້ອມອັນໜຶ່ງອອກອອກມາ ຊຶ່ງໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໄປທາງທິດໃຕ້
ແລະໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະໄປສູ່ແຜ່ນດິນອັນງົດງາມ. Daniel 8:9.

ຂໍ້ຕົກລົງວ່າກຸງໂຣມເປັນຜູ້ສະຖາປະນານິມິດ,
ຫຼືກະສັດຊີໂຣຍຜູ້ອ້ອມແອແລະຄ່ອນຂ້າງບໍ່ສໍາຄັນເປັນຜູ້ສະຖາປະນານິມິດນັ້ນ,
ລວມເຖິງຂໍ້ຕົກລົງດ້ວຍວ່າອຳນາດເຂົາເຈົ້າອ້ອມໄດ້ອອກມາຈາກເຂົາເຈົ້າອັນໜຶ່ງໃນສະໄໝ, ຫຼືອອກມາຈາກລົມທັງສີ່.
ນີ້ແມ່ນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ໜັກແໜ້ນ, ເພາະວ່າປະຫວັດສາດແລະຄໍາພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ແຈງຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ກຸງໂຣມບໍ່ແມ່ນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຈາກອານາຈັກກຣີກ, ແຕ່ວ່າກຸງໂຣມເປັນອຳນາດໃໝ່.
ຖ້າກຸງໂຣມເປັນອານາຈັກທຣີ, ແລ້ວ "ໜຶ່ງໃນພວກມັນ" ໃນຂໍ້ເກົາ ຈະຕ້ອງໝາຍເຖິງລົມທັງສີ່ ຫຼືບໍ່ກົງທັງສີ່.
ຖ້າເປັນ Antiochus Epiphanes, ມັນກໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກເຂົາຂອງຊີໂຣຍ.

ພວກມົນເລີໂທສໄດ້ຊີ້ບົງວ່າ ອຳນາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ດ້ວຍຄໍາວ່າ "ພວກບຸນສະດົມແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ"
ຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານພຣະຄຣິດ.

ແລະດ້ວຍນະໂຍບາຍຂອງລາວ ລາວຈະເຮັດໃຫ້ອຸບາຍຫຼອກລວງຈະເລີນຂຶ້ນໃນມືຂອງລາວ;
ແລະລາວຈະຍົກຕົນຂຶ້ນໃນໃຈຂອງລາວ, ແລະດ້ວຍສັນຕິສຸກລາວຈະທຳລາຍຄົນເປັນອັນຫຼາຍ;
ລາວຈະລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້ານາຍເໜືອເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍດ້ວຍ; ແຕ່ລາວຈະຖືກຫັກທຳລາຍໂດຍບໍ່ໃຊ້ມື.
ດານເອນ 8:25.

"ເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ" ແມ່ນພຣະຄຣິດ, ແລະ Antiochus Epiphanes
ໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ກ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຈະປະສູດເປັນເວລາຫຼາຍ, ດັ່ງນັ້ນພວກ Millerites
ຈຶ່ງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂໍ້ເທັດຈິງໃນແຜນພາບປີ 1843. ໃນແຜນພາບນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ໃສ່ວັນທີ 164 ໄວ້,
ຊຶ່ງໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວບໍ່ມີການອ້າງອີງທາງພຣະຄຳພີແຕ່ຢ່າງໃດ,
ແລະເປັນພຽງໝາຍເຫດທີ່ລະບຸເຖິງນ້ອຍສຳຄັນຂອງຂໍ້ໃຈແຍ້ງເລື່ອງອານາຈັກທີ່ສິລະຫວ່າງ Miller
ແລະນັກທິດສະດີສາດໂປຣເທສແຕນ. ຂ້າງປີ "164" ໃນແຜນພາບນັ້ນ ພວກເຂົາໄດ້ຂຽນວ່າ, "ການຕາຍຂອງ
Antiochus Epiphanes ຜູ້ຊົງແນ່ນອນວ່າບໍ່ໄດ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ່ຕ້ານ 'ເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ'
ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ 164 ປີກ່ອນທີ່ 'ເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍ' ຈະປະສູດ."

ໃນປະຈຸບັນ ພວກແອັດເວນຕິດສອນວ່າ "ພວກໃຈແຫ່ງຊົນຊາດຂອງເຈົ້າ" ແມ່ນ Antiochus Epiphanes
ເຊິ່ງດຽວກັນກັບພວກໂປຣແຕສຕັງທີ່ກ້າຍເປັນຜູ້ຫຼົງຖອຍ ທັງໆ ທີ່ການດົນບັນດານໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ
"ແຜນພາບປີ 1843 ໄດ້ຮັບການນຳທາງໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະບໍ່ຄວນຖືກດັດແປງ."
ພວກມັນເລືອດຮູ້ວ່າ ກະສັດຜູ້ມີພະພັກດຣຳຍນັ້ນແມ່ນໂຣມ ດັ່ງນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຖືກສັນຄອນໂດຍຄຳສອນຂອງຊາຕານທີ່ບໍ່ອັນທຳລາຍຄວາມສາມາດໃນການສະຖາປະນານິມິດ
"chazon." ພຣະຄຳພີໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ້ງວ່າ ຖ້າບໍ່ມີນິມິດ ປະຊາຊົນກໍ່ພິນາດ.

ບ່ອນໃດບໍ່ມີນິມິດ ປະຊາຊົນກໍ່ພິນາດໄປ; ແຕ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາພຣະບັນຍັດ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ສຸພາສິດ 29:18.

ນິມິດທີ່ Solomon ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ ແມ່ນນິມິດ "chazon" ຊຶ່ງໃນ Daniel 8:13
ແມ່ນນິມິດທີ່ຊີ້ບອກເຖິງສາສະໜາອກຣິດແລະອຳນາດສັນຕະປາປາ
ທີ່ຍຽບຍຳສະຖານບໍລິສຸດແລະບັນດາໄຟຟົນ. ສຳລັບພວກ Millerites,
ອຳນາດທັງສອງທີ່ນຳຄວາມຮ້າງເບົາມານັ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ,
ແລະຖ້າບາດສະຈາກການຮັບຮູ້ອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ Rome (ພວກທີ່ບັນສະດົມແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ),
ພວກເຂົາກໍ່ຈະບໍ່ສາມາດສະຖາປະນານິມິດນັ້ນໄດ້. "ພວກທີ່ບັນສະດົມແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ" ໃນ Daniel
11:14 ຈະຕ້ອງລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ຍົກຕົນຂຶ້ນ, ສະຖາປະນານິມິດ, ແລະລົ້ມລົງ. Rome
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຸນລັກສະນະແຕ່ລະປະການນັ້ນສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ໃນບົດທີ່ຈັດ, ອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ຖືກລະບຸໄວ້ໂດຍສະເພາະວ່າເປັນອານາຈັກທີ່ "ແຕກຕ່າງ"
ຈາກອານາຈັກທັງຫຼາຍກ່ອນໜ້າມັນ.

ຫຼັງຈາກນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດກາງຄືນ, ແລະ ເບິ່ງແມ່, ມີສັດຮ້ອຍໂຕທີ່ສືບ, ໜ້າຢ້ານ ແລະ
ນ່າສະພິກວີ, ແລະ ມີກຳລັງແຂງກຳຫຼາຍຍິ່ງນັກ; ມັນມີເຂັ້ວເຫຼັກໃຫຍ່: ມັນໄດ້ກັດກິນ ແລະ ບິດເປັນຊຸນຶງ,
ແລະ ຢຽບສົງທິດເຫຼືອຢູ່ດ້ວຍຕົນຂອງມັນ: ແລະ ມັນແຕກຕ່າງຈາກສັດຮ້ອຍທັງປວງທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ; ແລະ
ມັນມີສີເຂົ້າ.... ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າບາຖະໜາຈະຮູ້ຄວາມຈິງເລື່ອງສັດຮ້ອຍໂຕທີ່ສືບ,
ຊຶ່ງແຕກຕ່າງຈາກສັດອື່ນທັງໝົດ, ໜ້າຢ້ານຫຼາຍຍິ່ງນັກ, ຜູ້ທີ່ເຂັ້ວເປັນເຫຼັກ ແລະ ເລັບເປັນທອງສຳລິດ;
ຊຶ່ງໄດ້ກັດກິນ, ບິດເປັນຊຸນຶງ, ແລະ ຢຽບສົງທິດເຫຼືອຢູ່ດ້ວຍຕົນຂອງມັນ; ແລະ
ເລື່ອງສີເຂົ້າທີ່ຢູ່ເທິງຫົວຂອງມັນ, ແລະ ເຂົ້າອີກອັນໜຶ່ງທີ່ອອກຂຶ້ນມາ, ແລະ ຕໍ່ໜ້າມັນມີສາມເຂົ້າລົ້ມລົງ;
ຄືເຂົ້າອັນນັ້ນທີ່ມີຕາ, ແລະ ມີປາກທີ່ໄວ້ຖອຍຄຳອັນໃຫຍ່ຍິ່ງ, ແລະ
ຮູບລັກຂອງມັນກໍ່ອາດຫານກວ່າພວກດຽວກັນຂອງມັນ. ດານເອນ 7:7, 19, 20.

ອານາຈັກທີ່ສຳຄັນໃນດານີເອນ ບົດທີ 7 ໄດ້ຖືກລະບຸສອງຄັ້ງວ່າເປັນອານາຈັກທີ່“ແຕກຕ່າງ” ຈາກອານາຈັກທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ. ຖ້າ “ເຂົ້າອ້ອມ” ໃນຂໍ້ 9 ເປັນພຽງການຂະຫຍາຍຕໍ່ເນື່ອງຂອງເຂົ້າອ້ອມ (Antiochus Epiphanes) ເທົ່ານັ້ນ, ມັນກໍຈະບໍ່ໄດ້ແຕກຕ່າງ. ສັດຮ້າຍທີ່ຢູ່ກ່ອນໂຮມໃນບົດທີ 7 ແມ່ນສິ່ງ, ໜີ້ ແລະ ເສື້ອດາວ, ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ເປັນສັດທີ່ມີຢູ່ຈົນໃນທຳມະຊາດ; ແຕ່ເມື່ອມາເຖິງສັດຮ້າຍຕົວທີ່ສືບຊຶ້ງມາແຂ້ວເຫຼັກ ແລະ ເລັບທອງເຫຼືອງ, ດານີເອນກໍບໍ່ຮູ້ຈັກສັດໃດໃນທຳມະຊາດທີ່ຈະເປັນຕົວແທນຂອງສັດຮ້າຍອັນໜ້າສະພິກກົວນັ້ນ ຊຶ່ງກົນກັນ. ມັນແຕກຕ່າງ (diverse). “ເຂົ້າອ້ອມ” ໃນຂໍ້ 9 ໄດ້ກົດຂຶ້ນມາຈາກໜຶ່ງໃນບໍລິເວນທີ່ຖືກແທນໂດຍລົມທັງສີ່ ແລະ ປົກທັງຫຼາຍ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນເຂົ້າທັງຫຼາຍ ຫຼື ຜູ້ສຳຄັນທັງຫຼາຍ.

ພຣະທຳດານີເອນ ບົດທີ 1 ແບດ ກ່າວວ່າ: “ໃນຊ່ວງທ້າຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຂົາ, ເມື່ອບັນດາຜູ້ລ່ວງລະເມີດໄດ້ມາເຖິງຄວາມບໍລິບູນ, ຈະມີກະສັດອົງໜຶ່ງທີ່ມີໜ້າຕາດຮ້າຍ ແລະ ເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳລັກລັບ ລຸກຂຶ້ນ.” ໃນ “ຊ່ວງທ້າຍແຫ່ງອານາຈັກຂອງເຂົາ” (ກຣົກ, ຊຶ່ງໄດ້ແຕກອອກເປັນສີ່ອານາຈັກ), ໃນຊ່ວງເວລາ “ເມື່ອບັນດາຜູ້ລ່ວງລະເມີດໄດ້ມາເຖິງຄວາມບໍລິບູນ,” ກະສັດອົງໃໝ່ອົງໜຶ່ງຈະລຸກຂຶ້ນ.

“ທຸກປະຊາຊາດທີ່ໄດ້ກ້າວເຂົ້າມາບນເວທິແຫ່ງການກະທຳ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຄອງຕາແຫ່ງຂອງຕົນເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ເທັດຈິງໄດ້ຖືກກຳນົດວ່າ ມັນຈະປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງຜູ້ເຜົ່າຍາມ ແລະ ອົງບໍລິສຸດ ຫຼືບໍ່. ຄຳພະຍາກອນໄດ້ຕັດຕາມການເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງອານາຈັກໃຫຍ່ຂອງໂລກ—ບາບີລອນ, ມີດໄດ-ເບີເຊຍ, ກຣົກ, ແລະ ໂຮມ. ກັບແຕ່ລະອານາຈັກເຫຼົ່ານີ້ ກໍ່ຊັ້ນດຽວກັບປະຊາຊາດທີ່ມີອຳນາດນ້ອຍກວ່າ ປະຫວັດສາດໄດ້ຊ້ຳຮອຍຕົນເອງ. ແຕ່ລະອານາຈັກມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງຕົນ; ແຕ່ລະອານາຈັກໄດ້ລົ້ມເຫຼວ, ສະຫງ່າລາສີຂອງມັນຈາກຫາຍ, ອຳນາດຂອງມັນສູນສົນໄປ.” Prophets and Kings, 535.

ໃນຕອນທ້າຍ (“ຍຸກສຸດທ້າຍ”) ຂອງອານາຈັກກຣົກ, ເມື່ອເວລາແຫ່ງການທົດສອບຂອງພວກເຂົາໄດ້ຕົກມາບໍລິບູນ (“ເມື່ອຜູ້ລະເມີດໄດ້ມາເຖິງຄວາມເຕັມທີ່”), “ກະສັດຜູ້ມີໃບໜ້າດຮ້າຍ” ຈະລຸກຂຶ້ນ. ກະສັດອົງນັ້ນຈະເຂົ້າໃຈ “ຖ້ອຍຄຳລັກລັບ,” ເພາະທ່ານຈະເວົ້າພາສາທີ່ແຕກຕ່າງໂດຍສົມເຊີຍຈາກພາສາເຮັບເຮືອງຂອງພວກຢິວ ຫຼືພາສາກຣົກຂອງອານາຈັກກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ເພາະທ່ານຈະເວົ້າພາສາລາຕິນ. ອານາຈັກນັ້ນໄດ້ຖືກໂມເຊລະບຸໄວ້ແລ້ວວ່າເປັນຊາດທີ່ຈະນຳການປົດລົ້ມມາໃນລະຫວ່າງປີ 66 ຫາ 70 AD, ບ່ອນທີ່ໃນບັນດາເຫດການອື່ນໆ ຄວາມອຶດຢາກຮ້າຍແຮງຈົນພວກຢິວກິນລູກຂອງຕົນເອງເພື່ອຢູ່ລອດ.

ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຊື່ນບານ ແລະດ້ວຍຄວາມຍືນດີແຫ່ງໃຈ ເນື່ອງຈາກຄວາມອຸດົມສົມບູນແຫ່ງສິ່ງສາລະພັດ; ດັ່ງນັ້ນ ເຈົ້າຈະຕ້ອງຮັບໃຊ້ສັດຕູຂອງເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພຣະເຢໂຫວາຈະສົ່ງມາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າ ທັງໃນຄວາມຫົວ ແລະໃນຄວາມຫົວນ້ຳ ແລະໃນຄວາມເປື້ອນກາຍ ແລະໃນການຂາດແຄນສິ່ງທັງປວງ; ແລະເຂົາຈະວາງແອກເຫຼັກໄວ້ເທິງຄໍຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຂົາຈະທຳລາຍເຈົ້າເສຍ. ພຣະເຢໂຫວາຈະນຳປະຊາຊາດໜຶ່ງມາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າຈາກແດນໄກ ຈາກທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ ຮອດເລື້ອຍໆກິນຊີບິນມາ; ເປັນປະຊາຊາດທີ່ມີພາສາຊຶ່ງເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ເປັນປະຊາຊາດທີ່ມີໃບໜ້າດຮ້າຍ ຊຶ່ງຈະບໍ່ນັບໜ້າຜູ້ເຖົ້າ ແລະບໍ່ສະແດງຄວາມໂບດບາຍແກ່ຜູ້ໜຸ່ມ. ແລະເຂົາຈະກິນຜົນຜະລິດແຫ່ງຝູງສັດຂອງເຈົ້າ ແລະຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະພິນາດ; ຊຶ່ງເຂົາຈະບໍ່ເຫຼືອເຂົ້າ ຫຼືນ້ຳອະງຸ່ນ ຫຼືນ້ຳມັນ ຫຼືລູກອອນແຫ່ງຝູງງົວຂອງເຈົ້າ ຫຼືຝູງແກະຂອງເຈົ້າໄວ້ລົ້ມ ຈົນກວ່າເຂົາຈະທຳລາຍເຈົ້າເສຍ. ແລະເຂົາຈະລ້ອມເຈົ້າໄວ້ໃນປະຕູເມືອງທັງປວງຂອງເຈົ້າ ຈົນກວ່າກຳແພງສູງແລະແຂງແຮງຂອງເຈົ້າຈະພົ່ງລົງ ອັນເປັນສິ່ງທີ່ເຈົ້າໄວ້ວາງໃຈ ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ; ແລະເຂົາຈະລ້ອມເຈົ້າໄວ້ໃນປະຕູເມືອງທັງປວງ ທົ່ວແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າ ຊຶ່ງພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ. ແລະເຈົ້າຈະກິນຜົນແຫ່ງກາຍຂອງຕົນເອງ

ຄົນອື່ນໆຂອງບຸດຊາຍ ແລະຂອງບຸດຍິງຂອງເຈົ້າ ຊົງພຣະເຍໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ເຈົ້າ
ໃນຍາມຖືກລ້ອມ ແລະໃນຄວາມຄັບແຄ້ນອັນສັດຕູຂອງເຈົ້າຈະບິບຄົ້ນເຈົ້າ. ພຣະບັນຍັດສອງ 28:47-53.

ໃນດານເືອນບົດທີສອງ ອານາຈັກທິສີໄດ້ຖືກແທນດ້ວຍ "ເຫຼັກ," ແລະ ໂມເຊໄດ້ລະບຸເຖິງ "ຊາດໜຶ່ງ," ຊຶ່ງຈະນຳ
"ແອກເຫຼັກ" ມາວາງເທິງຊາວຢິວ. "ຊາດ" ນັ້ນຈະ "ທຳລາຍ" ຊາວຢິວ, ແລະມັນຈະວ່ອງໄວດັ່ງນັກອິນຊີ,
ຊຶ່ງນັກອິນຊີນັ້ນເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຣມ. ມັນຈະເປັນ "ຊາດ" ທີ່ "ເຈົ້າຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈພາສາຂອງເຂົາ,"
ເພາະພາສາຂອງມັນຈະເປັນ "ຖ້ອຍຄຳອັນລຽບລັບ" ສຳລັບຊາວຢິວ. ມັນຈະເປັນ "ຊາດທີ່ມີໃບໜ້າດູຮ້າຍ"
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຟັນລະນາໄວ້ໃນດານເືອນບົດທີ໔ເປັນວ່າເປັນ "ກະສັດທີ່ມີໃບໜ້າດູຮ້າຍ." ແລະໃນ "ການປົດລ້ອມ"
ເຢຣູຊາເລັມ ຊາວຢິວໄດ້ກິນ "ລູກຊາຍແລະລູກສາວ" ຂອງຕົນ.

ມົນເລີໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໂຣມນອກສາສະໜາແມ່ນອຳນາດທີ່ມີເຊໂດທຳນາຍໄວ້, ແລະເປັນອານາຈັກທິສີ "ເຫຼັກ"
ໃນດານເືອນບົດທີສອງ, ແລະເປັນ "ປະຊາຊາດ" ທີ່ເວົ້າພາສາລາຕິນ ບໍ່ແມ່ນພາສາເຮັບເຮື ຫຼືພາສາກຣີກ.
ມົນເລີບໍ່ໄດ້ແຍກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງອານາຈັກທິສີ ແລະ ອານາຈັກທີ່ໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ,
ເພາະສຳລັບລາວ ທັງສອງນັ້ນເປັນພຽງແຕ່ໂຣມ. ດັ່ງນັ້ນ
ຫຼັງຈາກທີ່ໂຣມນອກສາສະໜາໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນຂັ້ນຊາວສາມ,
ລາວຈຶ່ງຈະບໍ່ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຖືກສະແດງໃນຂັ້ນຊາວສີ. ໃນນິມິດນັ້ນ
ເຂົານ້ອຍໄດ້ສະໜັບສະໜູນໄປມາຈາກເພດຊາຍເປັນເພດຍິງ ແລະ ຈາກເພດຍິງເປັນເພດຊາຍ ໃນຂັ້ນຕົກເຖິງສິບສອງ,
ແລະຂັ້ນຊາວສາມໄດ້ລະບຸລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ,
ແຕ່ການຕີຄວາມຂອງກາບຣີເືອນໃນຂັ້ນຊາວສີໄດ້ປ່ຽນໄປເປັນໂຣມເພດຍິງ.
ອຳນາດໃນຂັ້ນຊາວສີນັ້ນຈະຄອບຄອງ "ອຳນາດອັນເຂັ້ມແຂງ," "ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂດຍອຳນາດຂອງຕົນເອງ:
ແລະເຂົາຈະທຳລາຍຢ່າງປະຫຼາດ, ແລະຈະລະເລີນ, ແລະປະຕິບັດ, ແລະຈະທຳລາຍບັນດາຜູ້ມີອຳນາດ ແລະ
ຊົນຊາດບໍລິສຸດ."

ໂຣມຂອງສັນຕະປາປາຈະໄດ້ຮັບອຳນາດທາງທະຫານຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ,
ແລະມັນຈະທຳລາຍປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ, ຕັ້ງແຕ່ປີ 538 ຫາ 1798.
ມັນຈະທຳລາຍ "ຢ່າງນຳອັດສະຈັນ" ເພາະມັນແມ່ນສັດຮ້າຍທີ່ທົ່ວໂລກ "ພາກັນພຶດສະວົງຕາມ,"
ແລະມັນແມ່ນອຳນາດທີ່ຈະ "ປະຕິບັດແລະລະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ" ຈົນກວ່າຄວາມພິເສດຄົງທຳອິດທີ່ໄດ້ຖືກ
"ກຳນົດໄວ້" ໃຫ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798 ຈະສຳເລັດ.

ຈາກນັ້ນໃນຂັ້ນຊາວຫ້າ ກາບຣີເືອນໄດ້ດຳເນີນຕາມການສະຫວ່າງໄຫວສະໜັບສະໜູນໄປມາທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນຂັ້ນຕ່າງໆທີ່
ທ່ານກຳລັງອະທິບາຍແກ່ດານເືອນ ແລະກ່າວເຖິງໂຣມນອກສາສະໜາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ຜູ້ຊົງໂດຍ "ນະໂຍບາຍ"
ອີກຮູບແບບໜຶ່ງ ໄດ້ຮັບຮອດມອນອານາຈັກຂອງຕົນເຂົ້າດ້ວຍກັນ ດັ່ງທີ່ນັກປະຫວັດສາດທັງປວງໄດ້ເປັນພະຍານ.
"ກົນອຸບາຍ"

ຂອງໂຣມນອກສາສະໜາກໍຄືການຊັກຈູງບັນດາຊາດໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມອານາຈັກທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍໂຕຂອງມັນ
ແລະມັນໄດ້ໃຊ້ຄຳສັນຍາເລື່ອງສັນຕິສຸກແລະຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງເພື່ອສ້າງອານາຈັກ
ບໍ່ແນ່ນອນອານາຈັກກ່ອນໜ້ານັ້ນທີ່ຖືກຫຼຸດມາຂຶ້ນດ້ວຍອຳນາດທາງທະຫານເທົ່ານັ້ນ. ໂຣມນອກສາສະໜາຍັງຈະ
"ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານເຈົ້ານາຍແຫ່ງເຈົ້ານາຍທັງປວງ" ອີກດ້ວຍ
ດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ກະທຳເມື່ອມັນນຳພຣະຄຣິດຂຶ້ນສູ່ກາງແຂນແຫ່ງຄານວາຣີ.

ແລ້ວ ກາບຣຽນໄດ້ກ່າວເຖິງນິມິດທັງສອງທີ່ທ່ານກຳລັງອະທິບາຍໃຫ້ດານເືອນ ໂດຍຊື່ອີກວ່າ ນິມິດ "mareh"
ກ່ຽວກັບການປາກົດ (ສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ) ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ, ແລະວ່າ ນິມິດ "chazon"
ກ່ຽວກັບການຢຽບຢຳສະຖານນະມັດສະການແລະໄພພິບັດໂດຍໂຣມນອກສາສະໜາ
ແລະໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດພະສັນຕະປາປາ ຈະຕ້ອງຖືກ "ປົດໄວ້" (ປະທັບຕາ), "ອີກຫຼາຍວັນ"
(ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍໃນປີ 1798).

ແລ້ວດານເຮືອນກໍຈັບປ່ວຍຢູ່ລົງເວລາໜຶ່ງ, ແລະຕໍ່ມາຈຶ່ງກັບໄປເຮັດວຽກ, ແຕ່ທ່ານຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈນິມິດ
"mareh", ຊຶ່ງເປັນນິມິດທີ່ກາບຮືອນໄດ້ຮັບພຣະບັນຊາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ
ກາບຮືອນຈຶ່ງຈະກັບມາອີກໃນບົດທີ່ຕໍ່ໜ້າ ເພື່ອເຮັດພາລະກິດຂອງທ່ານໃນການເຮັດໃຫ້ດານເຮືອນເຂົ້າໃຈນິມິດ
"mareh" ໃຫ້ສຳເລັດ.

ໃນດານເຮືອນບົດທີ່ຕໍ່ໜ້າ, ດານເຮືອນໄດ້ສັກສາພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ແລະໄດ້ເຂົ້າໃຈໂດຍຜ່ານຂໍ້ຮຸນຂອງໂມເຊ ແລະເຢເຣມີຍາ.

ເຢເຣມີຍາໄດ້ລະບຸວ່າການເປັນເຊື້ອທີ່ທ່ານກຳລັງປະສົບຢູ່ນັ້ນຈະດຳລົງຢູ່ເປັນເວລາເຈັດສິບປີ.

ແລະແຜ່ນດິນນີ້ທັງໝົດຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ ແລະເປັນທີ່ນຳພີສະວົງ;
ແລະບັນດາປະຊາຊາດເຫຼົ່ານີ້ຈະປະຕິບັດໃຊ້ກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນເປັນເວລາເຈັດສິບປີ.
ແລະເມື່ອເຈັດສິບປີຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຈະບັງເກີດຂຶ້ນວ່າ ເຮົາຈະລົງໂທດກະສັດແຫ່ງບາບີໂລນ ແລະຊາດນັ້ນ,
ພຣະຢາເວລົງກ່າວ, ເນື່ອງຈາກບາບຊົ່ວຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ, ແລະຈະລົງໂທດແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານ
ແລະຈະເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າຕະຫຼອດໄປ. ເຢເຣມີຍາ 25:11, 12.

ຕາມຄຳຂອງໂມເຊ ການຖືກກວາດຕ້ອນໄປເປັນເຊື້ອໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ
ຈະສອດຄ່ອງກັບຊ່ວງເວລາທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະໄດ້ຊື່ນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງຕົນ.

ແລະເຮົາຈະນຳແຜ່ນດິນນັ້ນໄປສູ່ຄວາມຮ້າງເປົ່າ;
ແລະສັດຕູຂອງເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນຈະຕົກຕະລົງເພາະເຫັນສະພາບນັ້ນ.
ແລະເຮົາຈະກະຈັດກະຈາຍເຈົ້າໄປທຳມະກາງບັນດາປະຊາຊາດ, ແລະຈະຊັກດາບອອກຕິດຕາມເຈົ້າໄປ;
ແຜ່ນດິນຂອງເຈົ້າຈະກາຍເປັນທີ່ຮ້າງເປົ່າ, ແລະເມືອງຕ່າງໆ ຂອງເຈົ້າຈະພັງທະລາຍ.
ເມື່ອນັ້ນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ຊື່ນຊົມສະບາໂຕຂອງມັນ, ຕາບໃດທີ່ມັນຍັງນອນຮ້າງຢູ່
ແລະເຈົ້າຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງເຈົ້າ; ໃນເວລານັ້ນແຜ່ນດິນຈະໄດ້ພັກ
ແລະໄດ້ຊື່ນຊົມສະບາໂຕຂອງມັນ. ຕາບໃດທີ່ມັນຍັງນອນຮ້າງຢູ່ ມັນຈະໄດ້ພັກ;
ເພາະວ່າມັນບໍ່ໄດ້ພັກໃນບັນດາສະບາໂຕຂອງເຈົ້າ ເມື່ອເຈົ້າອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ພຣະນິຕິບັນຍັດ
26:32–35.

ດານເຮືອນໄດ້ເຂົ້າໃຈຈາກພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍອາໄສພະຍານສອງປະການ
ວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍໄປຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ
ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະໄດ້ຊື່ນຊົມບັນດາວັນຊະບາໂຕຂອງມັນ.
ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ຜູ້ຂຽນພິຈາລະນາດານເຮືອນໄດ້ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບເຈັດສິບປີຂອງເຢເຣມີຍາ.

ແລະພຣະອົງໄດ້ນຳພາບັນດາຜູ້ທີ່ພົບພາບຈາກຄົນດາບໄປຍັງບາບີໂລນ;
ແລະທີ່ນັ້ນພວກເຂົາໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ແກ່ພຣະອົງແລະແກ່ບັນດາໂອຣົດຂອງພຣະອົງ
ຈົນຮອດການປົກຄອງແຫ່ງອານາຈັກເບີເຊຍ: ເພື່ອໃຫ້ພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊົງກ່າວໂດຍບາກຂອງເຢເຣມີຍາ ສຳເລັດໄປ, ຈົນກວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນຈະໄດ້ຊື່ນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງນາງ:
ເພາະຕະຫຼອດເວລາທີ່ນາງຮ້າງເປົ່າຢູ່ ນາງກໍຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ເພື່ອໃຫ້ຄົບເຈັດສິບປີ. ບັດນີ້
ໃນປະຫວັດແຫ່ງການຄອງລາດຂອງຊີຣິດ ກະສັດເບີເຊຍ, ເພື່ອວ່າພຣະວັດຈະນະຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ຊົງກ່າວໂດຍບາກຂອງເຢເຣມີຍາ ຈະສຳເລັດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປຸກເລົ່າຈິດໃຈຂອງຊີຣິດ ກະສັດເບີເຊຍ,
ຈົນພຣະອົງໄດ້ປະກາດຂ່າວໄປທົ່ວອານາຈັກທັງໝົດຂອງພຣະອົງ
ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນດ້ວຍ ວ່າ, ຊີຣິດ ກະສັດເບີເຊຍ ກ່າວດັ່ງນີ້,
ອົງພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ ໄດ້ປະທານບັນດາອານາຈັກທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ; ແລະພຣະອົງໄດ້
ຊົງມອບໝາຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າສ້າງນະມັດສະການສະຖານຫຼັກໜຶ່ງສຳລັບພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລມ, ຊຶ່ງຢູ່ໃນຢູດາ.
ມີຜູ້ໃດຢູ່ທຳມະກາງພວກທ່ານ ໃນບັນດາປະຊາຊົນທັງປວງຂອງພຣະອົງ? ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ນັ້ນ ສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ, ແລະຂໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຂຶ້ນໄປເຖິງ. 2 ຂ່າວຄາວ 36:20–23.

ດານເຮົາເຮົາໃຈວ່າ ເຈັດສົບປີແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຕາມທຶຍະຣມຍົາໄດ້ກ່າວໄວ້
ໃນຂະນະທີ່ແຜ່ນດິນນັ້ນໄດ້ຊົນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງນາງ ນັ້ນ ມີພື້ນຖານຢູ່ເທິງຄໍາສາບແຊ່ງແຫ່ງ “ເຈັດເທົ້າ”
ໃນພຣະທໍາເລວີນິຕິ ບົດ 26, ແລະດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ
ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດການແກ້ໄຂທຶຖືກບັນຊາໄວ້ໃນບົດນັ້ນ
ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໃນທຶສຸດໄດ້ຕົນຂຶ້ນຮູ້ຕົວເຖິງສະພາບແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຂອງຕົນ.

ແລະແກ່ຄົນທີ່ຍັງເຫຼືອມີຊີວິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ ເຮົາຈະສົງຄວາມຫວາດຫວັ່ນເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງເຂົາ
ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງເຂົາ; ແລະສຽງໄປໄມ້ທຶຖືກລົມພັດໃຫ້ໄຫວຈະຂັບໄລ່ເຂົາ; ແລະເຂົາຈະຫລົບໜີ
ດັ່ງຄົນທີ່ຫລົບໜີຈາກດາບ; ແລະເຂົາຈະລົ້ມລົງ ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດໄລ່ຕາມ. ແລະເຂົາຈະສະດຸດລົ້ມທັບກັນ
ບານດັ່ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າດາບ ເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດໄລ່ຕາມ;
ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີກໍາລັງທີ່ຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າ.
ແລະພວກເຈົ້າຈະພົ້ນໄປຢູ່ທ່າມກາງບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ
ແລະແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູພວກເຈົ້າຈະກົນກົນພວກເຈົ້າເສຍ.
ແລະຄົນທີ່ຍັງເຫຼືອຈາກພວກເຈົ້າຈະຄ່ອຍໆຊຸດໂຊມໄປເນື່ອງດ້ວຍບາບຊົວຂອງຕົນ
ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູພວກເຈົ້າ; ແລະເຂົາຈະຊຸດໂຊມໄປກັບບາບຊົວຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາດ້ວຍ.
ຖ້າເຂົາຈະຍອມຮັບຜິດບາບຊົວຂອງຕົນ ແລະບາບຊົວຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ
ພ້ອມທັງການລ່ວງລະເມີດທີ່ເຂົາໄດ້ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ເຮົາ ແລະດ້ວຍວ່າເຂົາໄດ້ດໍາເນີນຢ່າງຕໍ່ຕ້ານເຮົາ;
ແລະວ່າເຮົາເອງກໍໄດ້ດໍາເນີນຢ່າງຕໍ່ຕ້ານເຂົາ ແລະໄດ້ນໍາເຂົາເຂົ້າມາໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງເຂົາ;
ຖ້າໃນເວລານັ້ນໃຈທົບໄດ້ຮັບພິທີຕັດຂອງເຂົາຖືກຖອມລົງ
ແລະເຂົາຍອມຮັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍບາບຊົວຂອງຕົນ:
ເມື່ອນັ້ນເຮົາຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບຢາໂຄບ ແລະພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບອີຊາກ
ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບອັບຣາຮາມດ້ວຍ; ແລະເຮົາຈະລະນຶກເຖິງແຜ່ນດິນນັ້ນ.
ແຜ່ນດິນນັ້ນກໍຈະຖືກປະຖົມໄວ້ຈາກເຂົາ ແລະຈະໄດ້ຊົນຊົມວັນຊະບາໂຕຂອງຕົນ
ໃນຂະນະທີ່ມັນຮ້າງເບົາຢູ່ໂດຍບໍ່ມີເຂົ້າຢູ່; ແລະເຂົາຈະຍອມຮັບການລົງໂທດເນື່ອງດ້ວຍບາບຊົວຂອງຕົນ;
ເພາະວ່າ, ແມ່ນເພາະວ່າເຂົາໄດ້ດູກຄໍາພິພາກສາຂອງເຮົາ
ແລະເພາະຈິດວິນຍານຂອງເຂົາກຽດຊັງກົດກໍານົດຂອງເຮົາ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍຕາມ
ເມື່ອເຂົາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູຂອງເຂົາ ເຮົາຈະບໍ່ຖົມເຂົາເສຍ ແລະຈະບໍ່ກຽດຊັງເຂົາ
ຈົນເຖິງຂັ້ນທໍາລາຍເຂົາເສຍໃຫ້ໝົດສິນ ແລະຫັກລ້າງພັນທະສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາ;
ເພາະວ່າເຮົາຄຶພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ. ແຕ່ເພາະເຫັນແກ່ເຂົາ
ເຮົາຈະລະນຶກເຖິງພັນທະສັນຍາຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາ ຜູ້ທີ່ເຮົາໄດ້ນໍາອອກຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ
ຕໍ່ໜ້າຕໍ່ຕ້ານຂອງບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ: ເຮົາຄຶພຣະຢາເວ.
ເຫຼົ່ານີ້ຄືກົດກໍານົດ ແລະຄໍາພິພາກສາ ແລະບັນຍັດ
ຊົງພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ລະຫວ່າງພຣະອົງກັບບຸດຫລານແຫ່ງອິສະຣາເອນ ຢູ່ພູຊີນາຍ ໂດຍມີຂອງໂມເຊ.
ພຣະນິຕິບັນຍັດ 26:36–46.

ຄໍາອະທິຖານຂອງດານເຮົາໃນບົດທີ່ໜ້າ ໄດ້ກ່າວເຖິງທຸກອົງປະກອບຂອງຄໍາປຶກສາສໍາລັບບັນດາຜູ້ທີ່ພົບຕົນເອງ
ຖືກກະຈັດກະຈາຍຢູ່ໃນແຜ່ນດິນຂອງສັດຕູ,
ຄໍາອະທິຖານນັ້ນຕ້ອງຖືກປະສານເຂົ້າກັບຄໍາອະທິຖານຂອງລາວໃນບົດທີ່ສອງ ເພາະເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນແລ້ວ
ຄໍາອະທິຖານທັງສອງນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄໍາອະທິຖານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕ້າຍຢູ່ຕາມຖະໜົນຂອງນະຄອນໃຫຍ່ນັ້ນແຫ່ງໂຊໂດມ ແລະ ອີຢິບ
ຜູ້ທີ່ພົບວ່າພວກເຂົາກໍໄດ້ຖືກກະຈັດກະຈາຍເຊັ່ນກັນ. ເມື່ອດານເຮົາສຶບສຽດຄໍາອະທິຖານຂອງລາວ
ກາບຣີເອນໄດ້ກັບມາເພື່ອເຮັດພາລະກົດໃນການອະທິບາຍນິມົດ “mareh” ໃຫ້ສໍາເລັດ
ດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດມຸ່ງຫວັງຈະກະທໍາໃຫ້ສໍາເລັດສໍາລັບພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ.

ແລະໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງກ່າວຢູ່, ແລະອະທິຖານ, ແລະສາລະພາບບາບຂອງຂ້ອຍ
ແລະບາບຂອງຊົນຊາດອິດສະຣາເອນປະຊາຊົນຂອງຂ້ອຍ,
ແລະທຸນຄ່າວົງວອນຂອງຂ້ອຍຕໍ່ໜ້າພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ
ເພື່ອພູເຂົາບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ອຍ; ແທ້ຈິງ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍຍັງກ່າວຢູ່ໃນການອະທິຖານນັ້ນ,
ກາບຣີເອນ ຜູ້ນັ້ນ, ຊຶ່ງຂ້ອຍໄດ້ເຫັນໃນນິມິດແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ, ໄດ້ຖືກໃຫ້ບິນມາຢ່າງໄວວ່ອງ,
ໄດ້ມາແຕະຕ້ອງຂ້ອຍໃນເວລາປະມານເວລາຖອຍບູຊາຕອນແລງ. ແລະທ່ານໄດ້ແຈ້ງແກ່ຂ້ອຍ,
ແລະກ່າວກັບຂ້ອຍວ່າ, ໂອ ດານເຮອນ, ບັດນີ້ຂ້ອຍໄດ້ອອກມາແລ້ວ ເພື່ອປະທານບັນຍາ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ທ່ານ. ດານເຮອນ 9:20–22.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ບໍ່ດົນກ່ອນການລົ້ມສະລາຍຂອງບາບໂລນ, ເມື່ອດານເຮອນກຳລັງໃສ່ຄວນພະຍາກອນເຫຼົ່ານີ້
ແລະສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງກາລະເວລາຕ່າງໆ,
ນິມິດຫຼາຍຊຸດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ທ່ານກ່ຽວກັບການລຸກຂຶ້ນແລະການຕົກລົງຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍ.
ພ້ອມກັບນິມິດທຳອິດ ດັ່ງທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນບົດທົດຈັດແຫ່ງພຣະທຳດານເຮອນ,
ໄດ້ມີການຊົງໃສ່ດການອະທິບາຍໃຫ້; ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນທຸກສິ່ງຈະຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງແກ່ຜູ້ພະຍາກອນ.
‘ຄວາມຄົດຄຳນຶງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ລົບກວນຂ້ານ້ອຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ,’
ທ່ານໄດ້ຂຽນເຖິງປະສົບການຂອງທ່ານໃນເວລານັ້ນ, ‘ແລະໃບໜ້າຂອງຂ້ານ້ອຍກໍປ່ຽນໄປໃນຕົວຂ້ານ້ອຍ:
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບເລື່ອງນັ້ນໄວ້ໃນໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ.’ Daniel 7:28.”

“ໂດຍຜ່ານນິມິດອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແສງສະຫວ່າງເພີ່ມເຕີມໄດ້ສ້ອງລົງເທິງເຫດການໃນອະນາຄົດ;
ແລະໃນຕອນສຸ້ນສຸດຂອງນິມິດນີ້ ດານເຮອນໄດ້ຍິນ ‘ຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງກ່າວຢູ່
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງໄດ້ຖາມຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນຜູ້ທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ, ‘ນິມິດນີ້ຈະຍາວນານເຖິງເມື່ອໃດ?’ Daniel
8:13. ຄຳຕອບທີ່ໄດ້ຮັບວ່າ, ‘ເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ສະອາດ’
(verse 14), ເຮັດໃຫ້ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງົດງົດ.
ທ່ານໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມໝາຍຂອງນິມິດນັ້ນຢ່າງຈິງຈັງ.
ທ່ານບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງການເປັນເຊື້ອເປັນເວລາຈັດສົບປີ
ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ໃດຍເຢເຣເມຍົາ ກັບສອງພັນສາມຮ້ອຍປີທີ່ໃນນິມິດນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຍິນຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ
ຈາກສະຫວັນປະກາດວ່າຈະຕ້ອງຜ່ານໄປກ່ອນການຊຳລະສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທຸດສະຫວັນກາບຣີເອນໄດ້ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍແກ່ທ່ານບາງສ່ວນ; ແຕ່ເມື່ອຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຍິນຄຳວ່າ,
‘ນິມິດນັ້ນ ... ຈະເປັນສຳລັບຫຼາຍວັນ,’ ທ່ານກໍຫມົດສະຕິລົງ. ‘ຂ້ານ້ອຍ ດານເຮອນ ໄດ້ຫມົດສະຕິ,’
ທ່ານໄດ້ບັນທຶກກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງທ່ານວ່າ, ‘ແລະໄດ້ຈັບປ່ວຍຢູ່ຫຼາຍມື້, ຕໍ່ມາຂ້ານ້ອຍກໍລຸກຂຶ້ນ
ແລະເຮັດວຽກຂອງກະສັດ; ແລະຂ້ານ້ອຍກໍປະຫລາດໃຈຕໍ່ນິມິດນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ມີໃຜເຂົ້າໃຈມັນເລີຍ.’ Verses
26, 27.”

ຍັງຄົງແບກພາລະເພື່ອເຫັນແກ່ອິສະຣາເອນ, ດານເຮອນໄດ້ສຶກສາຄຳພະຍາກອນຂອງເຢເຣເມຍົາອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.
ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນແຈ້ງເຈນຫຼາຍ—ແຈ້ງເຈນຈົນທ່ານເຂົ້າໃຈໂດຍອາໄສຄຳພະຍານເຫຼົ່ານີ້ທີ່ບັນທຶກໄວ້ໃນ
ໜັງສືເຖິງ “ຈຳນວນປີທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງເຢເຣເມຍົາຜູ້ພະຍາກອນ
ວ່າພຣະອົງຈະໃຫ້ຄົບເຈັດສົບປີໃນການຮ້າງເປົ້າຂອງເຢຣູຊາເລັມ.” ດານເຮອນ 9:2.

“ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອທີ່ຕັ້ງຢູ່ເທິງພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນອັນແນ່ນອນ,
ດານເຮອນໄດ້ວົງວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ພຣະສັນຍາເຫຼົ່ານີ້ສຳເລັດໄປຢ່າງວ່ອງໄວ.
ທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ພຣະກຽດຕິຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຮັກສາໄວ້. ໃນຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ
ທ່ານໄດ້ນັບຕົ້ນເອງເຂົ້າເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງຈາກພຣະປະສົງອັນສູງສົ່ງ,
ໂດຍສາລະພາບບາບຂອງພວກເຂົາເສຍເໝືອນເປັນບາບຂອງຕົນເອງ.” Prophets and Kings, 553,
554.

